Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►B

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2007/2004

af 26. oktober 2004

om oprettelse af et europæisk agentur for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser

(EUT L 349 af 25.11.2004, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►M1	Europa-Parlamentets og rådets forordning (EF) nr. 863/2007 af 11. juli 2007	L 199	30	31.7.2007
►M2	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1168/2011 af 25. oktober 2011	L 304	1	22.11.2011
►M3	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1052/2013 af 22. oktober 2013	L 295	11	6.11.2013

▼B

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2007/2004

af 26. oktober 2004

om oprettelse af et europæisk agentur for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 62, stk. 2, litra a), og artikel 66,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Formålet med Fællesskabets politik vedrørende EU's ydre grænser er at skabe en integreret forvaltning, der sikrer et højt og ensartet niveau for kontrol og overvågning, hvilket er en nødvendig følge af den frie bevægelighed for personer i Den Europæiske Union og et afgørende aspekt i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. I den henseende er hensigten at indføre fælles regler for standarder og procedurer for kontrol ved de ydre grænser.

(2) En effektiv anvendelse af fælles regler kræver en øget samordning af det operative samarbejde mellem medlemsstaterne.

(3) Der bør derfor med udgangspunkt i erfaringerne fra den fælles grænsekontrolinstans inden for Rådets rammer oprettes en særlig ekspertenhed med den opgave at forbedre samordningen af det operative samarbejde mellem medlemsstaterne om forvaltning af de ydre grænser, i form af et europæisk agentur for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser, agenturet.

(4) Ansvaret for kontrol og overvågning af de ydre grænser ligger hos medlemsstaterne. Agenturet fremmer anvendelsen af nuværende og fremtidige fællesskabsforanstaltninger vedrørende forvaltning af de ydre grænser ved at samordne medlemsstaternes gennemførelse af sådanne foranstaltninger.

(5) Effektiv kontrol og overvågning af de ydre grænser har stor betydning for medlemsstaterne uanset deres geografiske beliggenhed. Der er derfor behov for at fremme solidariteten mellem medlemsstaterne hvad angår forvaltning af de ydre grænser. Oprettelsen af agenturet, der skal bistå medlemsstaterne med de operative aspekter af forvaltning af de ydre grænser, herunder tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere, der opholder sig ulovligt i medlemsstaterne, er et vigtigt skridt i den retning.

([1]) Udtalelse af 9.3.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT).
([2]) EUT C 108 af 30.4.2004, s. 97.

▼B

(6) Med udgangspunkt i en fælles integreret model for risikoanalyse udfører agenturet risikoanalyser, således at Fællesskabet og medlemsstaterne råder over de oplysninger, der er nødvendige for at træffe passende foranstaltninger eller imødegå påviste trusler og risici med henblik på at forbedre den integrerede forvaltning af de ydre grænser.

(7) Agenturet tilbyder uddannelse på europæisk niveau for nationale instruktører af grænsevagter og videreuddannelse og seminarer vedrørende kontrol og overvågning af de ydre grænser og udsendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold i medlemsstaterne for ansatte i de kompetente nationale tjenester. Agenturet kan tilrettelægge uddannelse i samarbejde med medlemsstaterne på deres område.

(8) Agenturet følger udviklingen inden for videnskabelig forskning, der er relevant for dets arbejdsområde, og formidler sådanne oplysninger til Kommissionen og medlemsstaterne.

(9) Agenturet udarbejder fortegnelser over teknisk udstyr, som medlemsstaterne stiller til rådighed, og bidrager på den måde til at samle materialeressourcerne.

(10) Agenturet støtter ligeledes medlemsstaterne i situationer, der kræver øget teknisk og operativ bistand ved de ydre grænser.

(11) I de fleste medlemsstater falder de operative aspekter af tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere, der opholder sig ulovligt i medlemsstaterne, ind under den kompetence, der er tillagt de myndigheder, der har ansvaret for kontrol ved de ydre grænser. Da der er en klar merværdi i at udføre disse opgaver på europæisk niveau, bør agenturet derfor under hensyntagen til Fællesskabets politik for tilbagesendelse yde den nødvendige bistand til tilrettelæggelsen af medlemsstaternes fælles tilbagesendelsesaktioner og udvikle bedste praksis for erhvervelse af rejsedokumenter og udsendelse af tredjelandsstatsborgere, der opholder sig ulovligt på medlemsstaternes område.

(12) Agenturet kan for at opfylde sin mission og i det omfang, dets arbejdsopgaver kræver det, samarbejde med Europol, de kompetente myndigheder i tredjelande og de internationale organisationer, der er kompetente i de anliggender, der er omfattet af denne forordning, inden for rammerne af aftaler, der er indgået i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i traktaten. Agenturet bør fremme det operative samarbejde mellem medlemsstaterne og tredjelande inden for rammerne af Den Europæiske Unions udenrigspolitik.

(13) Med udgangspunkt i erfaringerne fra den fælles grænsekontrolinstans og de operative centre og uddannelsescentre, der er specialiseret i forskellige aspekter af kontrol og overvågning ved henholdsvis land-, luft- og søgrænserne, og som medlemsstaterne har oprettet, kan agenturet selv oprette specialafdelinger med ansvar for land-, luft- og søgrænser.

▼B

(14) Agenturet bør være uafhængigt med hensyn til tekniske spørgsmål og have retlig, administrativ og finansiel autonomi. Med henblik herpå er det både nødvendigt og hensigtsmæssigt, at det er et fællesskabsorgan, der har status som juridisk person, og som udøver de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges det ved denne forordning.

(15) Kommissionen og medlemsstaterne bør være repræsenteret i en bestyrelse, så de kan føre effektiv kontrol med agenturets virksomhed. Bestyrelsen bør om muligt bestå af de operative chefer for de nationale tjenester, som har ansvaret for grænseforvaltningen, eller deres repræsentanter. Bestyrelsen bør have de nødvendige beføjelser til at fastlægge budgettet, kontrollere dets gennemførelse, vedtage passende finansielle bestemmelser, fastlægge gennemsigtige procedurer for agenturets beslutningstagning og udpege den administrerende direktør og vicedirektøren.

(16) For at sikre agenturet fuld selvstændighed og uafhængighed bør det råde over et selvstændigt budget, hvor indtægterne hovedsagelig kommer fra et fællesskabsbidrag. Fællesskabets budgetprocedure bør gælde for så vidt angår Fællesskabets bidrag og enhver støtte, som ydes over Den Europæiske Unions almindelige budget. Revision af regnskaberne bør foretages af Revisionsretten.

(17) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ([1]) bør finde ubegrænset anvendelse på agenturet, som bør tiltræde den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ([2]).

(18) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ([3]) finder anvendelse på agenturet.

(19) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ([4]) finder anvendelse på agenturets behandling af personoplysninger.

(20) Det påhviler EU-institutionerne, navnlig Rådet, at udforme politikken og lovgivningen vedrørende kontrol og overvågning af de ydre grænser. Der bør sikres en tæt samordning mellem agenturet og de pågældende EU-institutioner.

(21) Målene for denne forordning, nemlig oprettelsen af en integreret forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes

([1]) EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.
([2]) EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15.
([3]) EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.
([4]) EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

▼B

ydre grænser, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går forordningen ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(22) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, der er fastsat i artikel 6, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union, og som afspejles i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

(23) Hvad angår Island og Norge udgør denne forordning en videreudvikling af Schengen-reglerne ifølge den aftale, der er indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne, der falder ind under det område, der henvises til i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF ([1]) om visse bestemmelser om anvendelsen af nævnte aftale. Delegationer fra Republikken Island og Kongeriget Norge bør derfor deltage i arbejdet i agenturets bestyrelse som medlemmer, men med begrænset stemmeret. Der bør indgås endnu en aftale mellem Fællesskabet og de to nævnte stater for at fastsætte nærmere bestemmelser for deres fulde deltagelse i agenturets virksomhed.

(24) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter at Rådet har truffet afgørelse om denne forordning til udbygning af Schengen-reglerne efter bestemmelserne i tredje del, afsnit IV, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 5 i protokollen om Danmarks stilling.

(25) Denne forordning udgør en videreudvikling af Schengen-reglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne ([2]). Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.

(26) Denne forordning udgør en videreudvikling af Schengen-reglerne, som Irland ikke deltager i, i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne ([3]). Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.

([1]) EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.
([2]) EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.
([3]) EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

▼B

(27) Agenturet bør fremme tilrettelæggelsen af operative aktioner, hvor medlemsstaterne kan udnytte den ekspertise og de faciliteter, som Irland og Det Forenede Kongerige måtte tilbyde, efter nærmere bestemmelser, der skal fastsættes af bestyrelsen i hvert enkelt tilfælde. Repræsentanter for Irland og Det Forenede Kongerige bør derfor indbydes til at overvære alle bestyrelsens møder, så de i fuldt omfang kan deltage i drøftelserne vedrørende forberedelsen af sådanne operative aktioner.

(28) Kongeriget Spanien og Det Forenede Kongerige er uenige om markeringen af Gibraltars grænser.

(29) Suspenderingen af anvendelsen af denne forordning på Gibraltars grænser indebærer ingen ændringer for så vidt angår de berørte staters holdninger —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

FORMÅL

Artikel 1

Oprettelse af agenturet

1. Der oprettes et europæisk agentur for forvaltning af det operative samarbejde ved de ydre grænser (»agenturet«) med henblik på forbedring af den integrerede forvaltning af EU-medlemsstaternes ydre grænser.

▼M2

2. Agenturet skal, som et EU-organ, jf. definitionen i artikel 15, og i overensstemmelse med denne forordnings artikel 19 samt under hensyntagen til, at ansvaret for kontrol og overvågning af de ydre grænser ligger hos medlemsstaterne, fremme og effektivisere anvendelsen af nuværende og fremtidige EU-foranstaltninger vedrørende forvaltning af de ydre grænser, navnlig Schengengrænsekodeksen, der er indført ved forordning (EF) nr. 562/2006 ([1]). Agenturet skal gøre dette ved at samordne medlemsstaternes gennemførelse af sådanne foranstaltninger og herved bidrage til at sikre et effektivt, højt og ensartet niveau for personkontrol og overvågning af medlemsstaternes ydre grænser.

Agenturet skal udføre sine opgaver under fuld overholdelse af den relevante EU-ret, herunder Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»chartret om grundlæggende rettigheder«), de relevante dele af folkeretten, herunder konventionen om flygtninges retsstilling udfærdiget i Genève den 28. juli 1951 (»Genèvekonventionen«), forpligtelserne vedrørende adgang til international beskyttelse, navnlig princippet om *non-refoulement*, og grundlæggende rettigheder samt under hensyntagen til rapporterne fra det rådgivende forum, der er omhandlet i denne forordnings artikel 26a.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks) (EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1).

▼M2

3. Agenturet skal endvidere yde Kommissionen og medlemsstaterne den nødvendige tekniske støtte og ekspertise hvad angår forvaltning af de ydre grænser og fremme solidariteten mellem medlemsstaterne, navnlig dem der er udsat for et særligt og uforholdsmæssigt stort pres.

▼M1

_____

Artikel 1a

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) »medlemsstaternes ydre grænser«: medlemsstaternes lande- og søgrænser samt deres luft- og søhavne, som er omfattet af fællesskabsrettens bestemmelser om personers passage af de ydre grænser

▼M2

1a) »europæiske grænsevagthold«: med henblik på artikel 3, artikel 3b, artikel 3c, artikel 8 og artikel 17: hold, der skal indsættes under fælles operationer og pilotprojekter; med henblik på artikel 8a-8g: hold, der skal indsættes til hurtige grænseindsatser (»hurtige indsatser«) i henhold til forordning (EF) nr. 863/2007 ([1]); med henblik på artikel 2, stk. 1, litra ea) og g), samt artikel 5: hold, der skal indsættes under fælles operationer, pilotprojekter og hurtige indsatser

2) »værtsmedlemsstat«: en medlemsstat, hvori en fælles operation, et pilotprojekt eller en hurtig indsats, finder sted, eller hvorfra den eller det er indledt

▼M1

3) »oprindelsesmedlemsstat«: den medlemsstat, i hvilken et medlem af holdet eller gæstemedarbejderen tilhører grænsevagterne

▼M2

4) »medlemmer af holdene«: grænsevagter fra andre medlemsstater end værtsmedlemsstaten, som gør tjeneste i de europæiske grænsevagthold

5) »anmodende medlemsstat«: en medlemsstat, hvis kompetente myndigheder anmoder agenturet om at indsætte hurtige grænseindsatshold på dens område

▼M1

6) »gæstemedarbejdere«: medarbejdere ved andre medlemsstaters end værtsmedlemsstatens grænsevagter, som deltager i fælles operationer og pilotprojekter.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007 af 11. juli 2007 om indførelse af en ordning for oprettelse af hurtige grænseindsatshold (EUT L 199 af 31.7.2007, s. 30).

▼B

KAPITEL II

OPGAVER

Artikel 2

Væsentligste opgaver

1. Agenturet skal udføre følgende opgaver:

a) samordne det operative samarbejde mellem medlemsstaterne hvad angår forvaltning af de ydre grænser

b) bistå medlemsstaterne med uddannelse af nationale grænsevagter, herunder indføre fælles uddannelsesstandarder

▼M2

c) foretage risikoanalyser, herunder vurderinger af medlemsstaternes kapacitet med hensyn til at imødegå trusler og pres ved de ydre grænser

d) deltage i udviklingen af forskning, der er relevant for kontrol og overvågning af ydre grænser

da) bistå medlemsstaterne i situationer, der kræver øget teknisk og operativ bistand ved deres ydre grænser, under hensyntagen til at nogle situationer kan indebære humanitære nødsituationer og redning til søs

e) bistå medlemsstaterne i situationer, der kræver øget teknisk og operativ bistand ved de ydre grænser, navnlig de medlemsstater der er udsat for et særligt og uforholdsmæssigt stort pres

ea) oprette europæiske grænsevagthold, der skal indsættes under fælles operationer, pilotprojekter og hurtige indsatser

f) yde medlemsstaterne den nødvendige støtte, herunder, når agenturet anmodes herom, til koordinering eller tilrettelæggelse af fælles tilbagesendelsesaktioner

g) indsætte grænsevagter fra de europæiske grænsevagthold til medlemsstater under fælles operationer, pilotprojekter eller hurtige indsatser i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 863/2007

h) i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 45/2001 udvikle og drive informationssystemer, der gør det muligt at foretage hurtig og pålidelig udveksling af oplysninger om risici, der er ved at opstå ved medlemsstaternes ydre grænser, herunder det informations- og koordineringsnet, der er oprettet ved beslutning 2005/267/EF ([1])

([1]) Rådets beslutning 2005/267/EF af 16. marts 2005 om oprettelse af et sikkert, webbaseret informations- og koordineringsnet for medlemsstaternes indvandringsmyndigheder (EUT L 83 af 1.4.2005, s. 48).

▼M3

i) yde den nødvendige bistand til udvikling og drift af et europæisk grænseovervågningssystem og efter omstændighederne til udvikling af et fælles miljø til udveksling af oplysninger, herunder interoperabilitet mellem systemerne, især gennem oprettelse, ajourføring og koordinering af Eurosurrammen i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1052/2013 ([1])

▼M2

1a. I overensstemmelse med EU-retten og folkeretten må ingen sættes i land eller overdrages på anden vis til myndighederne i et land, der overtræder princippet om *non-refoulement*, eller hvorfra den pågældende risikerer at blive udvist eller tilbagesendt til et andet land, der overtræder dette princip. De særlige behov, som børn, ofre for menneskehandel, personer med behov for lægehjælp, personer med behov for international beskyttelse og andre udsatte personer har, imødekommes i overensstemmelse med EU-retten og folkeretten.

▼B

2. Uden at dette berører agenturets beføjelser, kan medlemsstaterne fortsætte samarbejdet på det operative plan med andre medlemsstater og/eller tredjelande ved de ydre grænser, hvis et sådant samarbejde supplerer agenturets indsats.

Medlemsstaterne afholder sig fra enhver aktivitet, som kan være til hinder for, at agenturet kan fungere tilfredsstillende, eller at dets mål kan nås.

▼M2

Medlemsstaterne aflægger rapport til agenturet om de operative spørgsmål ved de ydre grænser, der ligger uden for agenturets rammer. Agenturets administrerende direktør (»den administrerende direktør«) underretter regelmæssigt og mindst én gang om året agenturets bestyrelse (»bestyrelsen«) om disse spørgsmål.

Artikel 2a

Adfærdskodeks

Agenturet udarbejder og videreudvikler en adfærdskodeks, der gælder for alle operationer, der koordineres af agenturet. Adfærdskodeksen fastsætter procedurer, hvis formål er at garantere retsstatsprincipperne og respekten for grundlæggende rettigheder, med særlig vægt på uledsagede mindreårige og udsatte personer samt personer, der søger international beskyttelse, og som gælder for alle personer, der deltager i agenturets aktiviteter.

Agenturet udarbejde adfærdskodeksen i samarbejde med det rådgivende forum, der er omhandlet i artikel 26a.

Artikel 3

Fælles operationer og pilotprojekter ved de ydre grænser

1. Agenturet evaluerer, godkender og samordner forslag til fælles operationer og pilotprojekter, der fremsættes af medlemsstaterne, herunder medlemsstaternes anmodninger i forbindelse med forhold, der kræver øget teknisk og operativ bistand, navnlig i tilfælde af et særligt og uforholdsmæssigt stort pres.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1052/2013 af 22. oktober 2013 om oprettelse af det europæisk grænseovervågningssystem (Eurosur) (EUT L 295, 6.11.2013, p. 11).

▼M2

Agenturet kan selv tage initiativ til og gennemføre fælles operationer og pilotprojekter i samarbejde med de berørte medlemsstater og efter aftale med værtsmedlemsstaterne.

Det kan ligeledes træffe afgørelse om at stille sit tekniske udstyr til rådighed for de medlemsstater, der deltager i de fælles operationer og pilotprojekterne.

Forud for fælles operationer og pilotprojekter bør der foretages en grundig risikoanalyse.

1a. Agenturet kan, efter at have underrettet den pågældende medlemsstat, bringe fælles operationer og pilotprojekter til ophør, hvis betingelserne for at gennemføre disse fælles operationer eller pilotprojekter ikke længere er opfyldt.

De medlemsstater, der deltager i en fælles operation eller et pilotprojekt, kan anmode agenturet om at bringe nævnte fælles operation eller pilotprojekt til ophør.

Oprindelsesmedlemsstaten sørger for passende disciplinære eller andre foranstaltninger i overensstemmelse med sin nationale lovgivning i tilfælde af krænkelser af grundlæggende rettigheder eller forpligtelser vedrørende international beskyttelse under udførelsen af en fælles operation eller et pilotprojekt.

Den administrerende direktør skal helt eller delvis suspendere fælles operationer og pilotprojekter eller helt eller delvis bringe dem til ophør, hvis vedkommende finder, at sådanne krænkelser er alvorlige eller kan forventes at vare ved.

1b. Agenturet opretter i overensstemmelse med artikel 3b en pulje af grænsevagter under betegnelsen »europæiske grænsevagthold« til eventuel indsættelse under fælles operationer og pilotprojekter som omhandlet i artikel 1. Agenturet træffer afgørelse om indsættelse af menneskelige ressourcer og teknisk udstyr i overensstemmelse med artikel 3a og 7.

2. Agenturet kan ved den praktiske gennemførelse af fælles operationer og pilotprojekter virke gennem dets specialafdelinger, jf. artikel 16.

3. Agenturet evaluerer resultaterne af de fælles operationer og pilotprojekter og fremsender de detaljerede evalueringsrapporter sammen med bemærkningerne fra den ansvarlige for grundlæggende rettigheder, jf. artikel 26a, til bestyrelsen senest 60 dage efter disse fælles operationers og pilotprojekters afslutning. Agenturet foretager en omfattende sammenlignende analyse af disse resultater for at fremme kvaliteten, sammenhængen og effektiviteten af fremtidige fælles operationer og pilotprojekter og vedlægger analysen agenturets årsberetning, jf. artikel 20, stk. 2, litra b).

▼M2

4. Agenturet skal finansiere eller medfinansiere de fælles operationer og pilotprojekter, der er omhandlet i stk. 1. med tilskud fra dets budget i overensstemmelse med de finansielle bestemmelser, der gælder for agenturet.

5. Stk. 1a og 4 finder også anvendelse på hurtige indsatser.

Artikel 3a

Organisatoriske aspekter af fælles operationer og pilotprojekter

1. Den administrerende direktør udarbejder en operativ plan for fælles operationer og pilotprojekter, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1. Den administrerende direktør og værtsmedlemsstaten indgår i samråd med de medlemsstater, der deltager i en fælles operation eller et pilotprojekt, aftale om den operative plan med detaljeret angivelse af de organisatoriske aspekter i god tid inden den påtænkte påbegyndelse af den fælles operation eller pilotprojektet.

Den operative plan skal dække alle aspekter, der anses for nødvendige for at gennemføre den fælles operation eller pilotprojektet, herunder følgende:

a) en beskrivelse af situationen inkl. fremgangsmåde for og formålene med indsættelsen, herunder det operative mål

b) den forventede varighed af den fælles operation eller pilotprojektet

c) det geografiske område, hvor den fælles operation eller pilotprojektet skal finde sted

d) en beskrivelse af opgaver og særlige instrukser for gæstemedarbejderne, herunder om tilladte søgninger i databaser og tilladte tjenestevåben samt tilladt ammunition og udstyr i værtsmedlemsstaten

e) sammensætningen af gæstemedarbejdernes hold samt indsættelse af andre relevante medarbejdere

f) bestemmelser om kommando og kontrol, herunder angivelse af navn og rang for de af værtsmedlemsstatens grænsevagter, der har ansvaret for samarbejdet med gæstemedarbejderne og agenturet, navnlig for de grænsevagter, som har kommandoen i indsættelsesperioden, og gæstemedarbejdernes plads i kommandoleddene

g) det tekniske udstyr, der skal indsættes under den fælles operation eller pilotprojektet, herunder særlige krav, såsom betingelser for brug, mandskab, der er anmodet om, transport og anden logistik samt finansielle bestemmelser

h) detaljerede bestemmelser om agenturets øjeblikkelige rapportering af hændelser til bestyrelsen og til de relevante nationale offentlige myndigheder

▼M2

i) en rapporterings- og evalueringsordning med benchmarks for evalueringsrapporten og en frist for indgivelse af den endelige evalueringsrapport i henhold til artikel 3, stk. 3

j) med hensyn til operationer til havs, særlige oplysninger angående relevant jurisdiktionskompetence og lovgivning for det geografiske område, hvor den fælles operation eller pilotprojektet finder sted, herunder henvisninger til folkerettens og EU-rettens regler om opbringning, redning til søs og ilandsætning

k) retningslinjer for samarbejde med tredjelande, andre EU-agenturer og -organer eller internationale organisationer.

2. Alle ændringer og tilpasninger af den operative plan skal godkendes af den administrerende direktør og værtsmedlemsstaten. Agenturet sender straks en kopi af den ændrede eller tilpassede operative plan til de deltagende medlemsstater.

3. Agenturet sikrer som led i dets koordinerende opgaver den operationelle gennemførelse af alle de organisatoriske aspekter, herunder tilstedeværelsen af et medlem af agenturets personale under de fælles operationer og pilotprojekter, der er omhandlet i denne artikel.

Artikel 3b

Sammensætning og indsættelse af europæiske grænsevagthold

1. På forslag fra den administrerende direktør træffer bestyrelsen med et absolut flertal af de stemmeberettigede medlemmer afgørelse om det samlede antal grænsevagter, der skal stilles til rådighed for de europæiske grænsevagthold, og om disses profiler. Den samme procedure finder anvendelse med hensyn til senere ændringer af det samlede antal og profilerne. Medlemsstaterne bidrager til de europæiske grænsevagthold ved at udnævne grænsevagter, der svarer til de ønskede profiler, fra en national pulje oprettet på grundlag af de forskellige profiler, der er opstillet.

2. Medlemsstaternes bidrag, for så vidt angår deres grænsevagter til specifikke fælles operationer og pilotprojekter i det følgende år, planlægges på grundlag af årlige bilaterale forhandlinger og aftaler mellem agenturet og medlemsstaterne. I overensstemmelse med disse aftaler stiller medlemsstaterne grænsevagter til rådighed med henblik på

▼M2

indsættelse efter anmodning fra agenturet, medmindre de står i en usædvanlig situation, der væsentligt berører udførelsen af nationale opgaver. En sådan anmodning indgives mindst 45 dage før den planlagte indsættelse. Dette berører ikke oprindelsesmedlemsstatens selvstændige udvælgelse af personale og valg af varigheden af personalets indsættelse.

3. Agenturet bidrager også til de europæiske grænsevagthold med kompetente grænsevagter, der udstationeres af medlemsstaterne som nationale eksperter i henhold til artikel 17, stk. 5. Medlemsstaternes bidrag, for så vidt angår udstationering af deres grænsevagter ved agenturet i det følgende år, planlægges på grundlag af årlige bilaterale forhandlinger og aftaler mellem agenturet og medlemsstaterne.

I overensstemmelse med disse aftaler stiller medlemsstaterne grænsevagterne til rådighed med henblik på udstationering, medmindre dette i alvorlig grad vil berøre udførelsen af nationale opgaver. I sådanne situationer kan medlemsstaterne hjemkalde deres udstationerede grænsevagter.

Den maksimale varighed af sådanne udstationeringer må ikke overstige seks måneder ud af en tolvmåneders periode. De udstationerede grænsevagter skal i henhold til denne forordning anses for at være gæstemedarbejdere og pålægges de opgaver og tillægges de beføjelser, der er fastsat i artikel 10. Den medlemsstat, som har udstationeret de pågældende grænsevagter, anses for at være »oprindelsesmedlemsstat« som defineret i artikel 1a, nr. 3), i forbindelse med anvendelsen af artikel 3c, 10 og 10b. Andet personale, der er midlertidigt ansat af agenturet, og som ikke er kvalificeret til at udøve funktioner i forbindelse med grænsekontrol, indsættes kun til koordineringsopgaver under fælles operationer og pilotprojekter.

4. Under udførelsen af deres opgaver og under udøvelsen af deres beføjelser skal medlemmerne af de europæiske grænsevagthold fuldt ud overholde grundlæggende rettigheder, herunder adgangen til asylprocedurer, og respektere den menneskelige værdighed. De foranstaltninger, der træffes under udførelsen af deres opgaver og under udøvelsen af deres beføjelser, skal stå i et rimeligt forhold til målene med disse foranstaltninger. Under udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres beføjelser må de ikke foretage nogen forskelsbehandling af personer på grundlag af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering.

5. Agenturet udpeger i medfør af artikel 8g en koordinationsansvarlig for hver fælles operation eller hvert pilotprojekt, hvor medlemmerne af de europæiske grænsevagthold skal indsættes.

Den koordinationsansvarlige har til opgave at fremme samarbejdet og koordinationen mellem værtsmedlemsstater og deltagende medlemsstater.

▼M2

6. Agenturet dækker de omkostninger, medlemsstaterne har afholdt i forbindelse med, at de i henhold til denne artikels stk. 1 har stillet deres grænsevagter til rådighed for de europæiske grænsevagthold, jf. artikel 8h.

7. Agenturet underretter hvert år Europa-Parlamentet om det antal grænsevagter, som hver enkelt medlemsstat har afsat til de europæiske grænsevagthold i henhold til denne artikel.

Artikel 3c

Instruktion af de europæiske grænsevagthold

1. Under indsættelsen af de europæiske grænsevagthold udsteder værtsmedlemsstaten instrukser til holdene i overensstemmelse med den operative plan, jf. artikel 3a, stk. 1.

2. Agenturet kan gennem sin koordinationsansvarlige, jf. artikel 3b, stk. 5, meddele sine synspunkter om de i stk. 1 omhandlede instrukser til værtsmedlemsstaten. I så fald tager værtsmedlemsstaten hensyn til disse synspunkter.

3. Værtsmedlemsstaten giver i overensstemmelse med artikel 8g al nødvendig bistand til den koordinationsansvarlige, herunder fuld adgang til de europæiske grænsevagthold når som helst under hele indsættelsen.

4. Medlemmerne af de europæiske grænsevagthold kan under udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres beføjelser fortsat pålægges disciplinærforanstaltninger af oprindelsesmedlemsstaten.

Artikel 4

Risikoanalyse

Agenturet udvikler og anvender en fælles integreret model for risikoanalyse.

Det udarbejder både generelle og specifikke risikoanalyser, der fremlægges for Rådet og Kommissionen.

Med henblik på risikoanalyse kan agenturet efter forudgående konsultation med de berørte medlemsstater foretage en vurdering af deres kapacitet til at imødegå forestående udfordringer, herunder aktuelle og fremtidige trusler og pres ved medlemsstaternes ydre grænser, navnlig for de medlemsstater, der er udsat for et særligt og uforholdsmæssigt stort pres. Med henblik herpå kan agenturet foretage en vurdering af medlemsstaternes udstyr og ressourcer med hensyn til grænsekontrol. Vurderingen skal være baseret på oplysninger fra de berørte medlemsstater og på rapporter fra og resultater af fælles operationer, pilotprojekter, hurtige indsatser og andre aktiviteter, som agenturet udfører. Disse vurderinger berører ikke Schengenevalueringsmekanismen.

Resultaterne af disse vurderinger forelægges bestyrelsen.

▼M2

Med henblik på denne artikel videregiver medlemsstaterne alle de nødvendige oplysninger om situationen og om eventuelle trusler ved de ydre grænser til agenturet.

Agenturet indarbejder resultaterne af den fælles integrerede model for risikoanalyse i udformningen af de fælles grundlæggende uddannelsesprogrammer for grænsevagter, jf. artikel 5.

▼B

Artikel 5

Uddannelse

▼M2

Agenturet giver de grænsevagter, som er medlemmer af de europæiske grænsevagthold, den videreuddannelse, som er relevant for deres opgaver og beføjelser, og afholder regelmæssige øvelser med de pågældende grænsevagter i overensstemmelse med den plan for videreuddannelse og øvelser, som er fastlagt i agenturets årlige arbejdsprogram.

Agenturet tager endvidere de fornødne initiativer til at sikre, at alle grænsevagter og andet af medlemsstaternes personale, der deltager i de europæiske grænsevagthold, samt agenturets eget personale, inden de deltager i operative aktiviteter organiseret af agenturet, har modtaget uddannelse i relevant EU-ret og folkeret, herunder grundlæggende rettigheder og adgang til international beskyttelse og retningslinjer med henblik på at identificere personer, der søger beskyttelse, og at lede dem til passende faciliteter.

Agenturet udarbejder og videreudvikler fælles grundlæggende uddannelsesprogrammer for grænsevagter og tilbyder uddannelse på europæisk niveau for instruktører, der uddanner medlemsstaternes nationale grænsevagter, herunder med hensyn til grundlæggende rettigheder, adgang til international beskyttelse og relevante søretlige bestemmelser.

Agenturet udarbejder de fælles grundlæggende uddannelsesprogrammer efter høring af det i artikel 26a omhandlede rådgivende forum.

Medlemsstaterne indarbejder de fælles grundlæggende uddannelsesprogrammer i uddannelsen af deres nationale grænsevagter.

▼B

Agenturet tilbyder ligeledes videreuddannelseskurser og seminarer for ansatte i medlemsstaternes kompetente nationale tjenester om emner i tilknytning til kontrol og overvågning af de ydre grænser og tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere.

▼B

Agenturet kan tilrettelægge uddannelsesaktiviteter i medlemsstaterne i samarbejde med disse.

▼M2

Agenturet opretter et udvekslingsprogram, således at de grænsevagter, der deltager i de europæiske grænsevagthold, kan tilegne sig viden eller særlig knowhow fra erfaringer og god praksis i udlandet ved at arbejde sammen med grænsevagter i en anden medlemsstat end deres egen.

Artikel 6

Opfølgning og bidrag til forskningen

Agenturet følger og yder bidrag på proaktiv vis til udviklingen inden for forskning, der er relevant for kontrol og overvågning af de ydre grænser, og formidler disse oplysninger til Kommissionen og medlemsstaterne.

Artikel 7

Teknisk udstyr

1. Agenturet kan selv eller i fællesskab med en medlemsstat erhverve eller lease teknisk udstyr til kontrol ved de ydre grænser med henblik på indsættelse under fælles operationer, pilotprojekter, hurtige indsatser, fælles tilbagesendelsesaktioner eller projekter vedrørende teknisk bistand inden for rammerne af de finansielle bestemmelser, der gælder for agenturet. Inden erhvervelse eller leasing af udstyr, der medfører væsentlige udgifter for agenturet, foretages der en grundig behovs- og cost-benefit-analyse. Sådanne udgifter skal indgå i agenturets budget som godkendt af bestyrelsen i henhold til artikel 29, stk. 9. Erhverver eller leaser agenturet betydeligt teknisk udstyr, såsom fartøjer til patruljering af det åbne hav eller kysten, finder følgende betingelser anvendelse:

a) ved egen erhvervelse og erhvervelse i fællesskab indgår agenturet formelt en aftale med en medlemsstat om, at den sørger for indregistrering af udstyret i overensstemmelse med den gældende lovgivning i den pågældende medlemsstat

b) ved leasing skal udstyret indregistreres i en medlemsstat.

Indregistreringsmedlemsstaten og agenturet aftaler på grundlag af en standardaftale udarbejdet af agenturet de nærmere bestemmelser til fastlæggelse af perioder, hvor agenturet har fuld rådighed over de aktiver, der ejes i fællesskab, samt vilkårene for anvendelsen af udstyret.

Indregistreringsmedlemsstaten eller leverandøren af teknisk udstyr tilvejebringer de nødvendige eksperter og teknisk mandskab til at betjene det tekniske udstyr på en juridisk holdbar og sikker måde.

2. Agenturet udarbejder og ajourfører en central fortegnelse over udstyret i en pulje af teknisk udstyr bestående af udstyr tilhørende medlemsstaterne eller agenturet samt udstyr, der ejes af medlemsstaterne

▼M2

og agenturet i fællesskab, til brug for kontrol af de ydre grænser. Puljen af teknisk udstyr skal indeholde et minimumsantal af hver type teknisk udstyr, jf. stk. 5. Udstyret i puljen af teknisk udstyr skal indsættes under de aktiviteter, der er omhandlet i artikel 3, 8a og 9.

3. Medlemsstaterne bidrager til den pulje af teknisk udstyr, der er omhandlet i stk. 2. Medlemsstaternes bidrag til puljen og indsættelse af teknisk udstyr til specifikke operationer planlægges på grundlag af årlige bilaterale forhandlinger og aftaler mellem agenturet og medlemsstaterne. I overensstemmelse med disse aftaler og for så vidt som det indgår i minimumsantallet for teknisk udstyr for det pågældende år, stiller medlemsstaterne deres tekniske udstyr til rådighed med henblik på indsættelse efter anmodning fra agenturet, medmindre de står over for en usædvanlig situation, der væsentligt berører udførelsen af nationale opgaver. En sådan anmodning indgives mindst 45 dage før den planlagte indsættelse. Bidragene til puljen af teknisk udstyr revideres en gang om året.

4. Agenturet forvalter fortegnelsen over puljen af teknisk udstyr som følger:

a) klassificering efter type udstyr og type operation

b) klassificering efter ejer (medlemsstat, agenturet, andre)

c) samlet antal for det nødvendige udstyr

d) eventuelle krav til mandskabet

e) andre oplysninger, såsom nærmere oplysninger angående indregistrering, krav til transport og vedligeholdelse, gældende nationale eksportordninger, tekniske instrukser eller andre oplysninger, der er relevante for at kunne betjene udstyret rigtigt.

5. Agenturet finansierer indsættelsen af det tekniske udstyr, der indgår i det minimumsantal af teknisk udstyr, som en medlemsstat skal bidrage med det pågældende år. Indsættelse af teknisk udstyr, der ikke indgår i minimumsantallet af teknisk udstyr, samfinansieres af agenturet med indtil 100 % af de berettigede udgifter under hensyntagen til den specifikke situation, som de medlemsstater, der indsætter sådant teknisk udstyr, står i.

Reglerne vedrørende teknisk udstyr, herunder det krævede samlede minimumsantal af hver type teknisk udstyr og betingelserne for indsættelse og refusion af udgifter, fastsættes i overensstemmelse med artikel 24 for hvert år af bestyrelsen på forslag fra den administrerende direktør. Af budgetmæssige grunde bør afgørelsen herom træffes af bestyrelsen senest den 31. marts hvert år.

Agenturet fremsætter forslag om minimumsantallet af teknisk udstyr under hensyn til sine behov, navnlig for at kunne udføre fælles operationer, pilotprojekter, hurtige indsatser og fælles tilbagesendelsesaktioner i overensstemmelse med dets arbejdsprogram for det pågældende år.

▼M2

Viser minimumsantallet af teknisk udstyr sig at være utilstrækkeligt til at udføre den operative plan, der er vedtaget for fælles operationer, pilotprojekter, hurtige indsatser eller fælles tilbagesendelsesaktioner, revideres det af agenturet på grundlag af begrundede behov og af en aftale med medlemsstaterne.

6. Agenturet aflægger rapport om sammensætningen og indsættelsen af udstyr, der indgår i puljen af teknisk udstyr, til bestyrelsen en gang om måneden. Opfyldes minimumsantallet af teknisk udstyr, jf. stk. 5, ikke, underretter den administrerende direktør straks bestyrelsen herom. Bestyrelsen træffer afgørelse om prioriteringen af indsættelsen af det tekniske udstyr som hastesag og træffer de nødvendige foranstaltninger til at afhjælpe de påpegede mangler. Den underretter Kommissionen om de påpegede mangler og om, hvilke foranstaltninger der er truffet. Kommissionen underretter efterfølgende Europa-Parlamentet og Rådet herom og meddeler dem sin egen vurdering.

7. Agenturet underretter hvert år Europa-Parlamentet om, antallet af teknisk udstyr, som hver enkelt medlemsstat har afsat til puljen af teknisk udstyr i henhold til denne artikel.

▼B

Artikel 8

Støtte til medlemsstater i situationer, der kræver øget teknisk og operativ bistand ved de ydre grænser

▼M2

1. Uden at det berører artikel 78, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (»TEUF«) kan en eller flere medlemsstater, der er udsat for et særligt og uforholdsmæssigt stort pres og står i en situation, der kræver øget teknisk og operativ bistand, anmode agenturet om bistand for at kunne opfylde deres forpligtelser vedrørende kontrol og overvågning af de ydre grænser. Agenturet skal i overensstemmelse med artikel 3 arrangere den nødvendige tekniske og operative bistand til den eller de anmodende medlemsstater.

▼B

2. I de situationer, der er nævnt i stk. 1, kan agenturet:

a) bistå med samordning mellem to eller flere medlemsstater for at løse problemer, der opstår ved de ydre grænser

b) indsætte eksperter til at støtte de kompetente nationale myndigheder i den eller de berørte medlemsstater i et passende tidsrum

▼M2

c) déployer des gardes-frontières des équipes européennes de gardes-frontières.

▼M2

3. Agenturet kan indkøbe teknisk udstyr til kontrol og overvågning af de ydre grænser til brug for dets eksperter og inden for rammerne af de hurtige grænseindsatshold, mens disse er indsat.

Artikel 8a

Hurtige indsatser

Efter anmodning fra en medlemsstat, der står i en situation med et akut og ekstraordinært pres, specielt når der til steder ved de ydre grænser ankommer et stort antal tredjelandsstatsborgere, som forsøger at indrejse ulovligt på medlemsstatens område, kan agenturet i en begrænset periode indsætte et eller flere europæiske grænsevagthold (»hold«) i den anmodende medlemsstat i en passende periode i overensstemmelse med artikel 4 i forordning (EF) nr. 863/2007.

▼M1

Artikel 8b

Sammensætningen af hurtige grænseindsatshold

1. I situationer, som beskrevet i artikel 8a i denne forordning, meddeler medlemsstaterne på anmodning af agenturet straks antal, navne og profiler for de grænsevagter fra deres nationale pool, som de kan stille til rådighed inden for fem dage til oprettelse af et hold. Medlemsstaterne stiller grænsevagter til rådighed efter anmodning fra agenturet, medmindre de står i en usædvanlig situation, der væsentligt berører udførelsen af nationale opgaver.

2. Når den administrerende direktør fastlægger sammensætningen af et hold med henblik på indsættelse, tager den pågældende især hensyn til den specifikke situation, som den anmodende medlemsstat står i. Holdet sammensættes i overensstemmelse med den operative plan, som er omhandlet i artikel 8e.

Artikel 8c

Uddannelse og øvelser

Agenturet giver de grænsevagter, som er en del af den hurtige pulje, jf. artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 863/2007, den videreuddannelse, som er relevant for deres opgaver og beføjelser og afholder regelmæssige øvelser med de pågældende grænsevagter i overensstemmelse med den plan for videreuddannelse og øvelser, som er fastlagt i agenturets årlige arbejdsprogram.

Artikel 8d

Procedure for beslutningstagning om indsættelse af de hurtige grænseindsatshold

1. En anmodning om indsættelse af holdene i overensstemmelse med artikel 8a skal indeholde en beskrivelse af situationen, eventuelle mål og forventede behov i forbindelse med indsættelsen. Om nødvendigt kan den administrerende direktør udsende eksperter fra agenturet for at vurdere situationen ved den anmodende medlemsstats ydre grænser.

▼M1

2. Den administrerende direktør underretter straks bestyrelsen om en medlemsstats anmodning om indsættelse af holdene.

3. Når den administrerende direktør træffer beslutning om en anmodning fra en medlemsstat, tager han hensyn til resultaterne af agenturets risikoanalyser og alle andre relevante oplysninger fra den anmodende medlemsstat eller en anden medlemsstat.

4. Den administrerende direktør træffer beslutning om anmodningen om indsættelse af holdene hurtigst muligt og senest fem arbejdsdage fra datoen for modtagelsen af anmodningen. Den administrerende direktør underretter samtidig skriftligt den anmodende medlemsstat og bestyrelsen om beslutningen. Beslutningen skal indeholde oplysninger om de vigtigste grunde, som den er baseret på.

▼M2

5. Træffer den administrerende direktør afgørelse om at indsætte ét eller flere hold, udarbejder agenturet sammen med den anmodende medlemsstat straks og under alle omstændigheder senest fem arbejdsdage efter afgørelsens dato en operativ plan i overensstemmelse med artikel 8e.

▼M1

6. Så snart den operative plan er fastlagt, underretter den administrerende direktør medlemsstaterne om det ønskede antal af og profilerne for de grænsevagter, der skal sættes ind i holdene. Disse oplysninger sendes skriftligt til de nationale kontaktpunkter, som er udpeget efter artikel 8f, og skal angive den dato, hvor indsættelsen skal finde sted. Der fremsendes også en kopi af den operative plan.

7. I tilfælde af den administrerende direktørs forfald træffes afgørelserne om indsættelse af holdene af vicedirektøren.

8. Medlemsstaterne stiller grænsevagter til rådighed efter anmodning fra agenturet, medmindre de står i en usædvanlig situation, der væsentligt berører udførelsen af nationale opgaver.

9. Indsættelsen af holdene finder sted senest fem arbejdsdage efter den dato, hvor den operative plan fastlægges af den administrerende direktør og den anmodende medlemsstat.

Artikel 8e

Operativ plan

1. Den administrerende direktør og den anmodende medlemsstat fastlægger en operativ plan, som fastsætter de præcise betingelser for indsættelsen af holdene. Den operative plan skal indeholde følgende:

a) en beskrivelse af situationen inkl. modus operandi og formålene med indsættelsen, herunder det operative mål

b) den forventede varighed af indsættelsen af holdene

c) det geografiske ansvarsområde i den anmodende medlemsstat, hvor holdene vil blive sat ind

▼M1

d) en beskrivelse af opgaver og særlige instrukser for medlemmerne af holdene, herunder om tilladte søgninger i databaser og tilladte tjenestevåben samt tilladt ammunition og udstyr i værtsmedlemsstaten

▼M2

e) sammensætningen af holdene samt indsættelse af andre relevante medarbejdere

f) bestemmelser om kommando og kontrol, herunder angivelse af navn og rang for de af værtsmedlemsstatens grænsevagter, der har ansvaret for samarbejdet med holdene, navnlig for de grænsevagter, som har kommandoen over holdene i indsættelsesperioden, og holdenes placering i kommandoleddene

g) det tekniske udstyr, der skal indsættes sammen med holdene, herunder særlige krav, såsom betingelser for brug, mandskab, der er anmodet om, transport og anden logistik samt finansielle bestemmelser

h) detaljerede bestemmelser om agenturets øjeblikkelige rapportering af hændelser til bestyrelsen og til de relevante nationale offentlige myndigheder

i) en rapporterings- og evalueringsordning med benchmarks for evalueringsrapporten og en frist for indgivelse af den endelige evalueringsrapport i henhold til artikel 3, stk. 3

j) med hensyn til operationer til havs, specifikke oplysninger angående relevant jurisdiktionskompetence og lovgivning for det geografiske område, hvor den hurtige indsats finder sted, herunder henvisninger til folkerettens og EU-rettens regler om opbringning, redning til søs og ilandsætning

k) retningslinjer for samarbejde med tredjelande, andre EU-agenturer og -organer eller internationale organisationer.

▼M1

2. Alle ændringer eller tilpasninger af den operative plan skal godkendes af både den administrerende direktør og den anmodende medlemsstat. Agenturet sender straks en kopi af den ændrede eller tilpassede operative plan til de deltagende medlemsstater.

Artikel 8f

Nationale kontaktpunkter

Medlemsstaterne udpeger et nationalt kontaktpunkt med henblik på kommunikation med agenturet om alle spørgsmål vedrørende holdene. Det nationale kontaktpunkt skal kunne kontaktes til enhver tid.

Artikel 8g

Koordinationsansvarlig

1. Den administrerende direktør udpeger en eller flere eksperter fra agenturets personale, der skal indsættes som agenturets koordinationsansvarlige. Den administrerende direktør underretter værtsmedlemsstaten om udpegelsen.

▼M1

2. Den koordinationsansvarlige handler på agenturets vegne med hensyn til alle aspekter af indsættelsen af holdene. Den koordinationsansvarlige skal navnlig:

a) fungere som forbindelsesled mellem agenturet og værtsmedlemsstaten

b) fungere som forbindelsesled mellem agenturet og medlemmerne af holdene og yde bistand på vegne af agenturet i alle spørgsmål vedrørende betingelserne for deres indsættelse i holdene

c) overvåge, at den operative plan gennemføres korrekt

d) aflægge rapport til agenturet om alle aspekter af indsættelsen af holdene.

3. I overensstemmelse med artikel 25, stk. 3, litra f), kan den administrerende direktør bemyndige den koordinationsansvarlige til at bistå med at løse eventuel uenighed om gennemførelsen af den operative plan og indsættelsen af holdene.

4. Den koordinationsansvarlige tager ved varetagelsen af sine opgaver kun imod instruktioner fra agenturet.

Artikel 8h

Omkostninger

▼M2

1. Agenturet dækker fuldt ud følgende omkostninger afholdt af medlemsstaterne i forbindelse med, at de har stillet grænsevagter til rådighed til formålene i artikel 3, stk. 1b, og artikel 8a og 8c:

▼M1

a) rejseomkostninger fra oprindelsesmedlemsstaten til værtsmedlemsstaten og fra værtsmedlemsstaten til oprindelsesmedlemsstaten

b) omkostninger vedrørende vaccinationer

c) omkostninger vedrørende særlige forsikringsbehov

d) omkostninger vedrørende sundhedsydelser

e) dagpenge, herunder til indkvarteringsomkostninger

f) omkostninger vedrørende agenturets tekniske udstyr.

2. Bestyrelsen fastsætter nærmere regler for betaling af dagpenge til medlemmerne af holdene.

▼M2

Artikel 9

Samarbejde om tilbagesendelse

1. Inden for rammerne af Unionens tilbagesendelsespolitik, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold ([1]), og uden at behandle indholdet af afgørelser om tilbagesendelse, yder agenturet den nødvendige bistand og sikrer efter anmodning fra de deltagende medlemsstater koordineringen eller tilrettelæggelsen af medlemsstaternes

([1]) EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98.

▼M2

fælles tilbagesendelsesaktioner, bl.a. ved at chartre fly med henblik på sådanne aktioner. Agenturet finansierer eller medfinansierer, de operationer og projekter, der er omhandlet i dette stykke, med støtte fra dets budget i overensstemmelse med de finansielle bestemmelser, der gælder for agenturet. Agenturet kan tillige bruge de EU-midler, der er afsat på tilbagesendelsesområdet. Agenturet sikrer, at det i støtteaftaler med medlemsstaterne gøres til en betingelse for finansiel støtte, at chartret om grundlæggende rettigheder fuldt ud overholdes.

1a. Agenturet udarbejder en adfærdskodeks for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, idet denne skal finde anvendelse under alle fælles tilbagesendelsesaktioner, agenturet koordinerer, og indeholde en beskrivelse af fælles standardprocedurer, som bør forenkle tilrettelæggelsen af fælles tilbagesendelsesaktioner og sikre tilbagesendelse på en human måde og under fuld overholdelse af grundlæggende rettigheder, navnlig princippet om den menneskelige værdighed, forbuddet mod tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, retten til frihed og sikkerhed, retten til beskyttelse af personoplysninger og til ikke-forskelsbehandling.

1b. Adfærdskodeksen skal særligt tage hensyn til forpligtelsen i artikel 8, stk. 6, i direktiv 2008/115/EF til at sørge for en effektiv ordning for tilsyn med tvangsmæssig tilbagesendelse og til strategien for grundlæggende rettigheder nævnt i denne forordnings artikel 26a, stk. 1. Tilsynet med fælles tilbagesendelsesaktioner bør ske på grundlag af objektive og gennemsigtige kriterier og omfatte hele den fælles tilbagesendelsesaktion fra før afrejsen til overdragelsen af de tilbagevendende til tilbagesendelseslandet.

1c. Medlemsstaterne underretter regelmæssigt agenturet om deres behov for bistand eller koordinering fra agenturet. Agenturet udarbejder en rullende operativ plan for at give de medlemsstater, der anmoder om det, den nødvendige operative støtte, herunder i form af det tekniske udstyr nævnt i artikel 7, stk. 1. Bestyrelsen træffer i overensstemmelse med artikel 24 efter forslag fra den administrerende direktør afgørelse om indholdet af og fremgangsmåden for den rullende operative plan.

2. Agenturet samarbejder med de kompetente myndigheder i de tredjelande, der er nævnt i artikel 14, med henblik på at udvikle bedste praksis vedrørende erhvervelse af rejsedokumenter og tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold.

▼M1

Artikel 10

Opgaver og beføjelser for gæstemedarbejderne

1. Gæstemedarbejderne kan udføre alle opgaver og udøve alle beføjelser i forbindelse med grænsekontrol eller grænseovervågning i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks) [1], og som er nødvendige for at opfylde nævnte forordnings målsætning.

[1] EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1.

▼M2

2. Under udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres beføjelser overholder gæstemedarbejderne EU-retten og folkeretten samt grundlæggende rettigheder og værtsmedlemsstatens nationale lovgivning.

▼M1

3. Gæstemedarbejderne kan kun udføre opgaver og udøve beføjelser i henhold til instrukserne fra og generelt under tilstedeværelse af en grænsevagt fra værtsmedlemsstaten.

4. Gæstemedarbejderne bærer deres egen uniform, mens de udfører deres opgaver og udøver deres beføjelser. De bærer et blåt armbind med Den Europæiske Unions og agenturets insignier på deres uniform, som viser, at de deltager i en fælles operation eller et pilotprojekt. Med henblik på identifikation over for værtsmedlemsstatens nationale myndigheder og dens borgere medbringer gæstemedarbejderne til enhver tid et akkrediteringsdokument, jf. artikel 10a, som de fremviser på anmodning.

5. Uanset stk. 2 kan gæstemedarbejdere bære tjenestevåben, ammunition og udstyr, som er tilladt efter oprindelsesmedlemsstatens nationale lovgivning, når de udfører deres opgaver og udøver deres beføjelser. Værtsmedlemsstaten kan imidlertid forbyde dem at bære bestemte former for tjenestevåben, ammunition eller udstyr, forudsat at der i værtsmedlemsstatens nationale lovgivning gælder samme forbud for dens egne grænsevagter. Inden indsættelsen af gæstemedarbejderne meddeler værtsmedlemsstaten agenturet, hvilke former for tjenestevåben, ammunition og udstyr der er tilladt, og hvilke betingelser der gælder for deres anvendelse. Agenturet stiller disse oplysninger til rådighed for medlemsstaterne.

6. Uanset stk. 2 har gæstemedarbejdere tilladelse til at anvende magt, herunder tjenestevåben, ammunition og udstyr, under udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres beføjelser med oprindelsesmedlemsstatens og værtsmedlemsstatens samtykke, under tilstedeværelse af grænsevagter fra værtsmedlemsstaten og i overensstemmelse med værtsmedlemsstatens nationale lovgivning.

7. Uanset stk. 6 kan tjenestevåben, ammunition og udstyr anvendes i lovligt nødværge og til lovligt forsvar af gæstemedarbejdere eller af andre personer i overensstemmelse med værtsmedlemsstatens nationale lovgivning.

8. Med henblik på denne forordning kan værtsmedlemsstaten give tilladelse til, at gæstemedarbejdere foretager sådanne søgninger i værtsmedlemsstatens nationale databaser og europæiske databaser, der er nødvendige for grænsekontrol og -overvågning. Gæstemedarbejderne må kun søge i de data, der er nødvendige, for at de kan udføre deres opgaver og udøve deres beføjelser. Inden gæstemedarbejderne indsættes, meddeler værtsmedlemsstaten agenturet, hvilke nationale og europæiske databaser der kan søges i. Agenturet stiller disse oplysninger til rådighed for alle de medlemsstater, der deltager i indsættelsen.

▼M1

9. Søgning som nævnt i stk. 8 skal ske i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen og værtsmedlemsstatens nationale lovgivning om databeskyttelse.

10. Afgørelser om nægtelse af indrejse efter artikel 13 i forordning (EF) nr. 562/2006 træffes kun af værtsmedlemsstatens grænsevagter.

Artikel 10a

Akkrediteringsdokument

1. Agenturet udsteder i samarbejde med værtsmedlemsstaten et dokument til gæstemedarbejderne på værtsmedlemsstatens officielle sprog og et andet af Den Europæiske Unions institutioners officielle sprog med henblik på at identificere dem og som bevis for indehaverens ret til at udføre de opgaver og udøve de beføjelser, som er omhandlet i artikel 10, stk. 1. Dokumentet skal indeholde følgende oplysninger om gæstemedarbejderen:

a) navn og nationalitet

b) rang og

c) et nyere digitaliseret foto.

2. Dokumentet afleveres til agenturet ved afslutningen af den fælles operation eller pilotprojektet.

Artikel 10b

Civilretligt ansvar

1. Når gæstemedarbejdere udfører opgaver i en værtsmedlemsstat, er denne medlemsstat ansvarlig for den skade, de måtte forvolde under udførelsen af deres opgaver, i overensstemmelse med dens nationale lovgivning.

2. Hvis skaden er forvoldt ved grov uagtsomhed eller forsætligt, kan værtsmedlemsstaten henvende sig til oprindelsesmedlemsstaten for at få beløb, den har udbetalt til skadelidte eller disses retssucessorer, godtgjort af oprindelsesmedlemsstaten.

3. Med forbehold af eventuelle rettigheder over for tredjemand frafalder hver medlemsstat alle sine krav mod værtsmedlemsstaten eller en anden medlemsstat for skade, den har lidt, undtagen i tilfælde af grov uagtsomhed eller forsætlighed.

4. Tvister mellem medlemsstater om anvendelsen af stk. 2 og 3, som ikke kan løses ved forhandlinger mellem dem, indbringes af dem for De Europæiske Fællesskabers Domstol, jf. traktatens artikel 239.

5. Med forbehold af eventuelle rettigheder over for tredjemand afholder agenturet udgifter i forbindelse med skader på agenturets udstyr under indsættelsen, undtagen i tilfælde af grov uagtsomhed eller forsætlighed.

▼M1

Artikel 10c

Strafferetligt ansvar

Under udførelsen af en fælles operation eller et pilotprojekt sidestilles gæstemedarbejdere med embedsmænd fra værtsmedlemsstaten for så vidt angår eventuelle strafbare handlinger, der begås mod eller af dem.

▼M2

Artikel 11

Systemer til udveksling af oplysninger

Agenturet kan træffe alle nødvendige foranstaltninger for at lette udvekslingen af oplysninger, der er relevante for dets opgaver, med Kommissionen og medlemsstaterne og, hvor det er passende, de EU-agenturer, der er omhandlet i artikel 13. Det udvikler og driver et informationssystem, der kan udveksle klassificerede informationer med disse aktører, herunder de personoplysninger, der er omhandlet i artikel 11a, 11b og 11c.

Agenturet kan træffe alle nødvendige foranstaltninger for at lette udvekslingen af oplysninger, der er relevante for dets opgaver, med Det Forenede Kongerige og Irland, hvis den vedrører de aktiviteter, de deltager i, i overensstemmelse med artikel 12 og artikel 20, stk. 5.

Artikel 11a

Databeskyttelse

Forordning (EF) nr. 45/2001 finder anvendelse på agenturets behandling af personoplysninger.

Bestyrelsen fastlægger foranstaltninger med henblik på agenturets anvendelse af forordning (EF) nr. 45/2001, herunder foranstaltninger vedrørende den databeskyttelsesansvarlige for agenturet. Disse foranstaltninger fastsættes efter høring af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse. Agenturet kan behandle personoplysninger til administrative formål, jf. dog artikel 11b og 11c.

Artikel 11b

Behandling af personoplysninger i forbindelse med fælles tilbagesendelsesaktioner

1. Ved udførelsen af sine opgaver vedrørende organisering og koordinering af fælles tilbagesendelsesaktioner for medlemsstaterne, jf. artikel 9, kan agenturet behandle personoplysninger om personer, der er genstand for sådanne fælles tilbagesendelsesaktioner.

2. Behandlingen af disse personoplysninger skal overholde principperne om nødvendighed og proportionalitet. Den skal i særdeleshed være strengt begrænset til de personoplysninger, der er nødvendige for de fælles tilbagesendelsesaktioner.

3. Personoplysningerne skal slettes, når det formål, de blev indsamlet til, er nået, og senest ti dage efter afslutningen af den fælles tilbagesendelsesaktion.

▼M2

4. Hvis personoplysningerne ikke overføres til luftfartsselskabet af en medlemsstat, kan agenturet overføre disse oplysninger.

5. Denne artikel anvendes i overensstemmelse med de i artikel 11a omhandlede foranstaltninger.

Artikel 11c

Behandling af personoplysninger, som indsamles under fælles operationer, pilotprojekter og hurtige indsatser

1. Agenturet kan viderebehandle personoplysninger, der er indsamlet af medlemsstaterne under sådanne aktioner og fremsendt til agenturet med henblik på at bidrage til sikkerheden ved medlemsstaternes ydre grænser, uden at det berører medlemsstaternes kompetence til at indsamle personoplysninger i forbindelse med fælles operationer, pilotprojekter og hurtige indsatser, og med de begrænsninger, der er fastsat i stk. 2 og 3.

2. Agenturet begrænser en sådan viderebehandling af personoplysninger til personoplysninger vedrørende personer, om hvem de kompetente myndigheder i medlemsstaterne har rimelig grund til at antage, at de har været indblandet i grænseoverskridende kriminelle aktiviteter, aktiviteter i forbindelse med ulovlig indvandring eller i menneskehandel, som defineret i artikel 1, stk. 1, litra a) og b), i Rådets direktiv 2002/90/EF af 28. november 2002 om definition af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold ([1]).

3. Agenturet benytter kun personoplysningerne, der er omhandlet i stk. 2, til følgende formål:

a) fremsendelse fra sag til sag til Europol eller andre retshåndhævende EU-agenturer, med forbehold af artikel 13

b) til anvendelse ved udarbejdelse af risikoanalyser som omhandlet i artikel 4. Oplysningerne skal anonymiseres i resultaterne af risikoanalyserne.

4. Personoplysningerne skal slettes, så snart de er blevet fremsendt til Europol eller andre EU-agenturer eller blevet anvendt til udarbejdelse af risikoanalyser som omhandlet i artikel 4. Oplysningerne må under ingen omstændigheder lagres længere end tre måneder efter datoen for indsamlingen af disse oplysninger.

5. Behandlingen af disse personoplysninger skal overholde principperne om nødvendighed og proportionalitet. Personoplysningerne må ikke anvendes af agenturet til efterforskning, hvilket fortsat er de kompetente myndigheder i medlemsstaternes ansvar.

Den skal i særdeleshed være strengt begrænset til de personoplysninger, der er nødvendige for de formål, der er omhandlet i stk. 3.

6. Videregivelse eller anden meddelelse af sådanne personoplysninger, der behandles af agenturet, til tredjelande eller andre tredjeparter er forbudt, uden at det berører forordning (EF) nr. 1049/2001.

([1]) EFT L 328 af 5.12.2002, s. 17.

▼M2

7. Denne artikel anvendes i overensstemmelse med de i artikel 11a omhandlede foranstaltninger.

▼M3

Artikel 11ca

Behandling af personoplysninger inden for rammerne af Eurosur

Agenturet kan behandle personoplysninger som fastsat i artikel 13, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1052/2013 der anvendes i overensstemmelse med de i nærværende forordnings artikel 11a omhandlede foranstaltninger. I særdeleshed skal behandlingen af sådanne oplysninger overholde principperne om nødvendighed og proportionalitet, og videregivelsen eller anden meddelelse til tredjelande af sådanne personoplysninger, der behandles af agenturet, er forbudt.

▼M2

Artikel 11d

Sikkerhedsregler for beskyttelse af klassificerede informationer og ikke-klassificerede følsomme oplysninger

1. Agenturet anvender Kommissionens forskrifter om sikkerhed, jf. bilaget til Kommissionens afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom af 29. november 2001 om ændring af dens forretningsorden ([1]). Disse regler anvendes blandt andet på udveksling, behandling og opbevaring af klassificerede informationer.

2. Agenturet anvender sikkerhedsprincipperne for behandling af ikke-klassificerede følsomme oplysninger som fastsat i den i stk. 1 nævnte afgørelse og som gennemført af Kommissionen. Bestyrelsen fastlægger foranstaltninger med henblik på anvendelse af disse sikkerhedsprincipper.

▼B

Artikel 12

Samarbejde med Irland og Det Forenede Kongerige

1. Agenturet bør fremme medlemsstaternes operative samarbejde med Irland og Det Forenede Kongerige i spørgsmål, der er omfattet af agenturets aktiviteter, og i det omfang, det er påkrævet med henblik på udførelsen af de opgaver, der er fastlagt i artikel 2, stk. 1.

2. Den støtte, som agenturet skal yde i henhold til artikel 2, stk. 1, litra f), omfatter tilrettelæggelsen af medlemsstaternes fælles tilbagesendelsesaktioner, som Irland og/eller Det Forenede Kongerige deltager i.

3. Denne forordnings anvendelse på Gibraltars grænser suspenderes, indtil der opnås enighed om anvendelsesområdet for de foranstaltninger, der vedrører personers passage af medlemsstaternes ydre grænser.

([1]) EFT L 317 af 3.12.2001, s. 1.

▼M2

Artikel 13

Samarbejde med EU-agenturer og -organer og internationale organisationer

Agenturet kan samarbejde med Europol, Det Europæiske Asylstøttekontor, Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (»Agenturet for Grundlæggende Rettigheder«), andre EU-agenturer og -organer og de internationale organisationer, der er kompetente med hensyn til spørgsmål, der er omfattet af denne forordning, inden for rammerne af samarbejdsaftaler, der er indgået med disse organer, i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i TEUF samt bestemmelserne om disse organers kompetence. Agenturet underretter i hvert tilfælde Europa-Parlamentet om enhver sådan aftale.

Videregivelse eller anden meddelelse af personoplysninger, der behandles af agenturet, til andre EU-agenturer eller -organer er underlagt særlige samarbejdsaftaler om udveksling af personoplysninger og forudsætter forudgående godkendelse af den europæiske tilsynsførende for databeskyttelse.

Agenturet kan også efter aftale med den eller de berørte medlemsstater opfordre observatører fra EU-agenturer og -organer eller internationale organisationer til at deltage i sine aktiviteter som omhandlet i artikel 3, 4 og 5, i det omfang deres tilstedeværelse er i overensstemmelse med målene for disse aktiviteter, kan bidrage til forbedring af samarbejdet og udveksling af bedste praksis og ikke berører disse aktiviteters generelle sikkerhed. Disse observatører kan kun deltage i de aktiviteter, der er omhandlet i artikel 4 og 5, efter aftale med den eller de berørte medlemsstater og kun i de aktiviteter, der er omhandlet i artikel 3, efter aftale med værtsmedlemsstaten. Den operative plan, der er omhandlet i artikel 3a, stk. 1, skal indeholde detaljerede regler for observatørers deltagelse. Agenturet skal give disse observatører relevant uddannelse forud for deltagelsen.

Artikel 14

Fremme af det operative samarbejde med tredjelande og samarbejde med de kompetente myndigheder i tredjelande

1. I spørgsmål, der er omfattet af agenturets aktiviteter, og i det omfang, det er påkrævet med henblik på udførelsen af dets opgaver, fremmer agenturet det operative samarbejde mellem medlemsstaterne og tredjelande inden for rammerne af Unionens udenrigspolitik, herunder med hensyn til menneskerettigheder.

Agenturet og medlemsstaterne overholder normer og standarder, der mindst svarer til dem, der er fastsat i Unionens lovgivning, også når et samarbejde med tredjelande finder sted på disse landes område.

Etablering af et samarbejde med tredjelande har til formål at fremme europæiske standarder for grænseforvaltning og omfatter samtidig respekt for grundlæggende rettigheder og menneskelig værdighed.

▼M2

2. Agenturet kan samarbejde med de myndigheder i tredjelande, der er kompetente i anliggender, der er omfattet af denne forordning, inden for rammerne af samarbejdsaftaler med disse myndigheder og i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i TEUF. Disse samarbejdsaftaler må udelukkende vedrøre forvaltning af det operative samarbejde

3. Agenturet kan indsætte sine forbindelsesofficerer, der bør nyde den størst mulige beskyttelse for at udføre deres opgaver, i tredjelande. De skal indgå i de lokale eller regionale samarbejdsnetværk mellem medlemsstaternes indvandringsforbindelsesofficerer, der er oprettet i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 377/2004 af 19. februar 2004 om oprettelse af et netværk af indvandringsforbindelsesofficerer ([1]). Der må kun indsættes forbindelsesofficerer i tredjelande, hvis grænseforvaltningspraksis er i overensstemmelse med minimumsstandarder for menneskerettigheder. Deres indsættelse skal godkendes af bestyrelsen. Inden for rammerne af Unionens udenrigspolitik bør de tredjelande prioriteres højest ved indsættelsen, som på grundlag af en risikoanalyse anses for at udgøre et oprindelses- eller transitland med hensyn til ulovlig indvandring. Agenturet kan også på et gensidigt grundlag modtage forbindelsesofficerer fra de pågældende tredjelande for en begrænset periode. Bestyrelsen skal efter forslag fra den administrerende direktør og i overensstemmelse med artikel 24 vedtage listen over prioriteter på årsbasis.

4. Agenturets forbindelsesofficerers opgaver omfatter i overensstemmelse med EU-retten og grundlæggende rettigheder etablering og vedligeholdelse af kontakter med de kompetente myndigheder i det tredjeland, de tilknyttes, med henblik på at bidrage til forebyggelse og bekæmpelse af ulovlig indvandring og tilbagesendelse af ulovlige indvandrere.

5. Agenturet kan få EU-finansiering i henhold til bestemmelserne i de relevante instrumenter til støtte for Unionens udenrigspolitik. Det kan indlede og finansiere projekter i tredjelande til at yde teknisk bistand i spørgsmål, der er omfattet af denne forordning.

6. Agenturet kan endvidere efter aftale med den eller de berørte medlemsstater opfordre observatører fra tredjelande til at deltage i sine aktiviteter som omhandlet i artikel 3, 4 og 5, i det omfang deres tilstedeværelse er i overensstemmelse med målene for disse aktiviteter, kan bidrage til forbedring af samarbejdet og udveksling af bedste praksis og ikke berører disse aktiviteters generelle sikkerhed. Disse observatører kan kun deltage i de aktiviteter, der er omhandlet i artikel 4 og 5, efter aftale med den eller de berørte medlemsstater og kun i de aktiviteter, der er omhandlet i artikel 3, efter aftale med værtsmedlemsstaten. Den operative plan, der er omhandlet i artikel 3a, stk. 1, skal indeholde detaljerede regler for observatørers deltagelse. Agenturet skal give disse observatører relevant uddannelse forud for deltagelsen.

([1]) EUT L 64 af 2.3.2004, s. 1.

▼M2

7. Når der indgås bilaterale aftaler med tredjelande, jf. artikel 2, stk. 2, kan medlemsstaterne indsætte bestemmelser om agenturets rolle og kompetence, navnlig med hensyn til udøvelsen af beføjelser, som foretages af medlemmer af de hold, agenturet indsætter under fælles operationer eller pilotprojekter, jf. artikel 3.

8. Aktiviteterne i denne artikels stk. 2 og 3 forudsætter, at Kommissionens forinden udtaler sig om dem. Europa-Parlamentet skal hurtigst muligt underrettes fuldt ud om disse aktiviteter.

▼B

KAPITEL III

STRUKTUR

Artikel 15

Retlig status og beliggenhed

▼M2

Agenturet er et EU-organ. Det har status som juridisk person.

▼B

Agenturet har i hver medlemsstat den videstgående rets- og handleevne, som vedkommende stats lovgivning tillægger juridiske personer. Det kan i særdeleshed erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre og optræde som part i retssager.

Agenturet er uafhængigt i tekniske spørgsmål.

Det repræsenteres af den administrerende direktør.

Rådet træffer med enstemmighed afgørelse om agenturets hjemsted.

▼M2

Artikel 15a

Hjemstedsaftale

Agenturet og den medlemsstat, hvor agenturet har sit hjemsted, indgår efter bestyrelsens godkendelse en hjemstedsaftale, hvori de nødvendige ordninger for de lokaler, der skal tilvejebringes til agenturet i den pågældende medlemsstat, og de faciliteter, som nævnte medlemsstat skal stille til rådighed, samt de særlige regler, der skal gælde i nævnte medlemsstat for den administrerende direktør, vicedirektøren, medlemmerne af bestyrelsen, agenturets personale og deres familiemedlemmer, fastlægges. Den medlemsstat, hvor agenturet har hjemsted, bør sikre de bedst mulige vilkår for, at agenturet kan fungere efter hensigten, herunder tilbud om skoleundervisning på flere sprog med et europæisk indhold og hensigtsmæssige transportforbindelser.

▼B

Artikel 16

Specialafdelinger

Agenturets bestyrelse evaluerer behovet for og træffer beslutning om oprettelse af specialafdelinger i medlemsstaterne med deres samtykke, idet allerede oprettede operative centre og uddannelsescentre, der er

▼B

specialiseret i forskellige aspekter af kontrol og overvågning ved henholdsvis land-, luft- og søgrænserne, prioriteres i behørigt omfang.

Agenturets specialafdelinger udvikler bedste praksis for netop den type ydre grænse, som de har ansvaret for. Agenturet sørger for, at sådanne bedste praksisser bliver sammenhængende og ensartede.

Hver specialafdeling skal fremsende en detaljeret årsberetning om sine aktiviteter til agenturets administrerende direktør samt fremlægge alle andre oplysninger, der er relevante for samordningen af det operative samarbejde.

Artikel 17

Personale

1. Vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber, ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber og de regler, som De Europæiske Fællesskabers institutioner sammen har vedtaget for anvendelse af denne vedtægt og disse ansættelsesvilkår, gælder for agenturets personale.

2. Agenturet udøver over for sine ansatte de beføjelser, som vedtægten og ansættelsesvilkårene for øvrige ansatte tillægger ansættelsesmyndigheden.

▼M2

3. I forbindelse med gennemførelsen af artikel 3b, stk. 5, er det kun personale, som er ansat ved agenturet, og som er omfattet af vedtægten for tjenestemænd ved Den Europæiske Union eller afsnit II i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte ved Den Europæiske Union, der kan udnævnes til koordinationsansvarlig i henhold til artikel 8g. I forbindelse med gennemførelsen af artikel 3b, stk. 3, er det kun nationale eksperter, der udstationeres af en medlemsstat til agenturet, der kan tilknyttes de europæiske grænsevagthold. Agenturet udpeger de nationale eksperter, der skal tilknyttes de europæiske grænsevagthold i henhold til artikel 3b.

4. Bestyrelsen vedtager de nødvendige gennemførelsesbestemmelser efter aftale med Kommissionen i henhold til artikel 110 i vedtægten for tjenestemænd ved Den Europæiske Union.

5. Bestyrelsen kan vedtage bestemmelser, så nationale eksperter fra medlemsstaterne kan udstationeres ved agenturet. Bestemmelserne skal tage hensyn til kravene i artikel 3b, stk. 3, særligt det forhold, at de anses for at være gæstemedarbejdere og har de i artikel 10 fastsatte opgaver og beføjelser. De skal indeholde bestemmelser om betingelserne for indsættelsen.

▼B

Artikel 18

Privilegier og immuniteter

Protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter gælder for agenturet.

Artikel 19

Erstatningsansvar

1. Agenturets ansvar i kontraktforhold reguleres af den lovgivning, der finder anvendelse på den pågældende kontrakt.

2. De Europæiske Fællesskabers Domstol har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til voldgiftsklausuler i de aftaler, agenturet indgår.

3. For så vidt angår ansvar uden for kontraktforhold skal agenturet i overensstemmelse med de almindelige retsprincipper, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, erstatte skader, der forvoldes af dets afdelinger eller af dets ansatte under udførelsen af deres hverv.

4. De Europæiske Fællesskabers Domstol har kompetence til at afgøre tvister vedrørende de i stk. 3 omhandlede skadeserstatninger.

5. De ansattes personlige ansvar over for agenturet fastsættes i den vedtægt eller i de ansættelsesvilkår, der gælder for dem.

Artikel 20

Bestyrelsens beføjelser

1. Agenturet har en bestyrelse.

2. Bestyrelsen:

a) udnævner den administrerende direktør efter forslag fra Kommissionen i overensstemmelse med artikel 26

b) vedtager hvert år inden den 31. marts agenturets årsberetning for det foregående år og sender den senest den 15. juni til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Revisionsretten. Beretningen offentliggøres

c) vedtager hvert år inden den 30. september efter at have modtaget Kommissionens udtalelse med et flertal på tre fjerdedele af sine stemmeberettigede medlemmer agenturets arbejdsprogram for det kommende år og sender det til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen. Arbejdsprogrammet vedtages i overensstemmelse med Fællesskabets årlige budgetprocedure og Fællesskabets lovgivningsprogram inden for de områder, der er relevante for forvaltning af de ydre grænser

d) opstiller procedurer for den administrerende direktørs beslutningstagning vedrørende agenturets operative opgaver

▼B

e) udfører sine opgaver i forbindelse med agenturets budget i overensstemmelse med artikel 28, artikel 29, stk. 5, 9 og 11, artikel 30, stk. 5, og artikel 32

f) udøver disciplinærmyndighed over den administrerende direktør og over vicedirektøren i forståelse med den administrerende direktør

g) fastsætter selv sin forretningsorden

▼M2

h) fastlægger agenturets organisationsplan og vedtager agenturets personalepolitik, særligt den flerårige plan for personalepolitikken. I overensstemmelse med de relevante bestemmelser i Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002 af 19. november 2002 rammefinansforordning for de organer, der er omhandlet i artikel 185 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ([1]), fremsendes den flerårige plan for personalepolitikken til Kommissionen og budgetmyndigheden, når Kommissionen har udtalt sig til fordel herfor

i) godkender agenturets flerårige plan med henblik på at skitsere den fremtidige langsigtede strategi for agenturets aktiviteter.

▼B

3. Forslag til beslutninger om specifikke aktiviteter, der skal gennemføres ved eller i umiddelbar nærhed af en bestemt medlemsstats ydre grænser, vedtages kun, hvis også det bestyrelsesmedlem, der repræsenterer denne stat, stemmer for vedtagelsen.

▼M2

4. Bestyrelsen kan rådgive den administrerende direktør om alle spørgsmål, der klart vedrører udviklingen af den operative forvaltning af de ydre grænser, herunder aktiviteter vedrørende forskning, jf. artikel 6.

▼B

5. Bestyrelsen træffer afgørelse om en eventuel anmodning fra Irland og/eller Det Forenede Kongerige om deltagelse i agenturets aktiviteter.

Bestyrelsen træffer afgørelse fra sag til sag med absolut flertal blandt sine stemmeberettigede medlemmer. Når bestyrelsen træffer afgørelse, skal den overveje, om Irlands og/eller Det Forenede Kongeriges deltagelse vil bidrage til gennemførelsen af den pågældende aktivitet. I afgørelsen redegøres der for Irlands og/eller Det Forenede Kongeriges finansielle bidrag til den aktivitet, for hvilken der er anmodet om deltagelse.

([1]) EFT L 357 af 31.12.2002, s. 72.

▼B

6. Bestyrelsen fremsender årligt alle relevante oplysninger om resultatet af evalueringsprocedurerne til budgetmyndigheden.

7. Bestyrelsen kan nedsætte et forretningsudvalg til at bistå bestyrelsen og den administrerende direktør med forberedelsen af beslutninger, programmer og aktiviteter, som skal vedtages af bestyrelsen, og, hvis det er nødvendigt i hastende tilfælde, til at træffe visse midlertidige afgørelser på bestyrelsens vegne.

Artikel 21

Bestyrelsens sammensætning

1. Bestyrelsen består af en repræsentant for hver medlemsstat og to repræsentanter for Kommissionen, jf. dog stk. 3. Hver medlemsstat udpeger med henblik herpå et medlem af bestyrelsen samt en suppleant, som repræsenterer medlemmet i vedkommendes fravær. Kommissionen udnævner to medlemmer og deres suppleanter. Mandatperioden er fire år. ►M2 Mandatperioden kan forlænges. ◄

2. Bestyrelsesmedlemmerne udnævnes på grundlag af deres relevante erfaring på højt niveau og ekspertise inden for operativt samarbejde om grænseforvaltning.

▼M2

3. De lande, som er associeret i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, deltager i agenturet. De har hver en repræsentant og en suppleant i bestyrelsen. I henhold til de relevante bestemmelser i deres associeringsaftaler er der udviklet ordninger, der præciserer arten og omfanget af og fastsætter detaljerede regler for disse landes deltagelse i agenturets arbejde, herunder bestemmelser om finansielle bidrag og personale.

▼B

Artikel 22

Bestyrelsens formandskab

1. Bestyrelsen vælger en formand og en næstformand blandt sine medlemmer. Næstformanden afløser ex officio formanden, når denne er forhindret i at udføre sit hverv.

2. Formandens og næstformandens mandatperiode udløber, når deres respektive medlemskab af bestyrelsen ophører. Med forbehold af denne bestemmelse er formandens og næstformandens mandatperiode to år. Den kan forlænges én gang.

Artikel 23

Møder

1. Bestyrelsen indkaldes til møde af formanden.

2. Agenturets administrerende direktør deltager i drøftelserne.

3. Bestyrelsen holder mindst to ordinære møder om året. Den træder desuden sammen på formandens initiativ eller efter anmodning fra mindst en tredjedel af dens medlemmer.

▼B

4. Irland og Det Forenede Kongerige indbydes til at overvære bestyrelsens møder.

5. Bestyrelsen kan indbyde enhver anden, hvis synspunkt kan være af interesse, til at overvære dens møder som observatør.

6. Bestyrelsens medlemmer kan med forbehold af forretningsordenens bestemmelser bistås af rådgivere eller eksperter.

7. Bestyrelsens sekretariatsfunktion varetages af agenturet.

Artikel 24

Afstemning

1. Bestyrelsen træffer beslutning med absolut flertal blandt sine stemmeberettigede medlemmer, jf. dog artikel 20, stk. 2, litra c), samt artikel 26, stk. 2 og 4.

2. Hvert medlem har én stemme. Agenturets administrerende direktør deltager ikke i afstemningen. Hvis et medlem ikke er til stede, har suppleanten stemmeret.

3. Forretningsordenen fastlægger de nærmere afstemningsregler, herunder reglerne for, at et medlem kan handle på et andet medlems vegne, samt om nødvendigt reglerne for beslutningsdygtighed.

Artikel 25

Den administrerende direktørs opgaver og beføjelser

1. Agenturet ledes af den administrerende direktør, som udfører sit hverv i fuldkommen uafhængighed. Med forbehold af Kommissionens, bestyrelsens og forretningsudvalgets respektive beføjelser må den administrerende direktør hverken søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller noget andet organ.

▼M2

2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan opfordre den administrerende direktør til at aflægge rapport om udførelsen af dennes opgaver, navnlig om gennemførelsen og overvågningen af strategien for grundlæggende rettigheder, agenturets årsberetning for det foregående år, arbejdsprogrammet for det følgende år og agenturets flerårige plan, jf. artikel 20, stk. 2, litra i).

▼B

3. Den administrerende direktør har følgende opgaver og beføjelser:

a) at forberede og gennemføre beslutninger, programmer og aktiviteter vedtaget af agenturets bestyrelse inden for de grænser, der er fastsat ved denne forordning, dens gennemførelsesbestemmelser og gældende lov

▼B

b) at træffe alle nødvendige foranstaltninger, herunder vedtagelse af interne administrative instrukser og offentliggørelse af bekendtgørelser, for at sikre, at agenturets virksomhed er i overensstemmelse med denne forordnings bestemmelser

c) at udarbejde et udkast til et årligt arbejdsprogram og en beretning og fremlægge disse for bestyrelsen

d) at udøve beføjelserne i artikel 17, stk. 2, over for de ansatte

e) at udarbejde overslag over agenturets indtægter og udgifter i overensstemmelse med artikel 29 og gennemføre budgettet i overensstemmelse med artikel 30

f) at uddelegere sine beføjelser til andre medlemmer af agenturets personale efter nærmere regler, som vedtages efter proceduren i artikel 20, stk. 2, litra g)

▼M2

g) at sikre gennemførelsen af de operative planer, der er omhandlet i artikel 3a og 8e.

▼B

4. Den administrerende direktør skal over for bestyrelsen redegøre for sine aktiviteter.

Artikel 26

Udnævnelse af ledere

1. Kommissionen foreslår kandidater til stillingen som administrerende direktør på grundlag af en liste efter offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* og eventuelt i pressen og på egnede websteder.

2. Den administrerende direktør for agenturet udnævnes af bestyrelsen på grundlag af faglige kvalifikationer og dokumenteret administrativ og ledelsesmæssig erfaring samt relevant erfaring med forvaltning af de ydre grænser. Bestyrelsen træffer afgørelse med et flertal på to tredjedele af sine stemmeberettigede medlemmer.

Bestyrelsen kan afskedige den administrerende direktør efter samme procedure.

3. Den administrerende direktør bistås af en vicedirektør. I tilfælde af den administrerende direktørs forfald træder vicedirektøren i hans sted.

4. Vicedirektøren udnævnes på forslag af den administrerende direktør af bestyrelsen på grundlag af faglige kvalifikationer og dokumenteret administrativ og ledelsesmæssig erfaring samt relevant erfaring med forvaltning af de ydre grænser. Bestyrelsen træffer afgørelse med et flertal på to tredjedele af sine stemmeberettigede medlemmer.

▼B

Bestyrelsen kan afskedige vicedirektøren efter samme procedure.

5. Mandatperioden for den administrerende direktør og vicedirektøren er fem år. Mandatperioden kan forlænges med yderligere en periode på højst fem år.

▼M2

Artikel 26a

Strategien for grundlæggende rettigheder

1. Agenturet udarbejder, videreudvikler og gennemfører sin strategi for grundlæggende rettigheder. Agenturet indfører en effektiv mekanisme for at overvåge overholdelsen af grundlæggende rettigheder i alle agenturets aktiviteter.

2. Agenturet opretter et rådgivende forum til at bistå direktøren og bestyrelsen i spørgsmål vedrørende grundlæggende rettigheder. Agenturet opfordrer Det Europæiske Asylstøttekontor, Agenturet for Grundlæggende Rettigheder, De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge og andre relevante organisationer til at deltage i det rådgivende forum. På forslag af den administrerende direktør træffer bestyrelsen afgørelse om sammensætningen af samt arbejdsmetoderne og de nærmere regler for fremsendelse af oplysninger til det rådgivende forum.

Det rådgivende forum høres om videreudviklingen og gennemførelsen af strategien for grundlæggende rettigheder, adfærdskodeksen og de fælles grundlæggende uddannelsesprogrammer.

Det rådgivende forum udarbejder en årsrapport om sine aktiviteter. Denne rapport offentliggøres.

3. Bestyrelsen udpeger en ansvarlig for grundlæggende rettigheder, der skal have de nødvendige kvalifikationer og erfaring inden for grundlæggende rettigheder. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder skal være uafhængig ved udøvelsen af sine opgaver og rapportere direkte til bestyrelsen og det rådgivende forum. Den pågældende skal aflægge rapport regelmæssigt og dermed bidrage til mekanismen for overvågning af grundlæggende rettigheder.

4. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder og det rådgivende forum har adgang til alle oplysninger om overholdelsen af grundlæggende rettigheder i forbindelse med alle agenturets aktiviteter.

▼B

Artikel 27

Oversættelse

1. Agenturet er omfattet af bestemmelserne i forordning nr. 1 af 15. april 1958 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab ([1]) på det sproglige område.

([1]) EFT 17 af 6.10.1958, s. 385.

▼B

2. Med forbehold af beslutninger, der træffes efter traktatens artikel 290, skal årsberetningen og arbejdsprogrammet ifølge artikel 20, stk. 2, litra b) og c), udarbejdes på alle Fællesskabets officielle sprog.

3. De oversættelsesopgaver, der er påkrævet i forbindelse med agenturets virksomhed, udføres af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer.

Artikel 28

Åbenhed og kommunikation

1. Seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden vil agenturet være omfattet af forordning (EF) nr. 1049/2001 ved behandling af ansøgninger om aktindsigt i dets dokumenter.

2. Agenturet kan selv tage initiativ til kommunikation inden for sit ansvarsområde. Det sikrer navnlig, at offentligheden og alle interesserede parter ud over den offentliggørelse, der er omhandlet i artikel 20, stk. 2, litra b), hurtigt får objektive, pålidelige og letforståelige oplysninger om agenturets arbejde.

3. Bestyrelsen træffer praktiske foranstaltninger til gennemførelse af stk. 1 og 2.

4. Enhver fysisk eller juridisk person har ret til at henvende sig skriftligt til agenturet på et af de i traktatens artikel 314 nævnte sprog. Den pågældende har ret til at modtage et svar på samme sprog.

5. Beslutninger, der træffes af agenturet efter artikel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001, kan give anledning til indgivelse af klage til ombudsmanden eller en domstolsprøvelse ved De Europæiske Fællesskabers Domstol på de betingelser, der fremgår af traktatens artikel 195 og 230.

KAPITEL IV

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 29

Budget

1. Med forbehold af andre former for indtægter udgøres agenturets indtægter af:

— tilskud fra Fællesskabet over Den Europæiske Unions almindelige budget (sektionen vedrørende Kommissionen)

— bidrag fra lande, der er associerede i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne

— gebyrer for ydede tjenester

— frivillige bidrag fra medlemsstaterne.

▼B

2. Agenturets udgifter omfatter udgifter til personale, administration, infrastruktur og driftsudgifter.

3. Den administrerende direktør udarbejder et overslag over agenturets indtægter og udgifter for det kommende regnskabsår og forelægger det for bestyrelsen sammen med en stillingsfortegnelse.

4. Indtægter og udgifter skal balancere.

5. Bestyrelsen vedtager forslaget til overslag, herunder den foreløbige stillingsfortegnelse, ledsaget af det foreløbige arbejdsprogram, og fremsender dem senest den 31. marts til Kommissionen og de lande, der er associerede i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne.

6. Kommissionen fremsender overslaget til Europa-Parlamentet og Rådet (i det følgende benævnt »budgetmyndigheden«) sammen med det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget.

7. På grundlag af overslaget opstiller Kommissionen i det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget de overslag, som den finder nødvendige for stillingsfortegnelsen og de tilskud, der skal finansieres over det almindelige budget, som forelægges budgetmyndigheden i henhold til traktatens artikel 272.

8. Budgetmyndigheden fastsætter bevillingerne i form af tilskud til agenturet.

Budgetmyndigheden godkender agenturets stillingsfortegnelse.

9. Bestyrelsen godkender agenturets budget. Det bliver endeligt, når Den Europæiske Unions almindelige budget er endeligt vedtaget. Om nødvendigt tilpasses det i overensstemmelse hermed.

10. Enhver ændring af budgettet, herunder stillingsfortegnelsen, foretages efter samme procedure.

11. Bestyrelsen underretter hurtigst muligt budgetmyndigheden om alle projekter, den agter at gennemføre, og som kan få betydelige finansielle følger for finansieringen af dens budget, navnlig projekter vedrørende fast ejendom, såsom leje eller erhvervelse af ejendomme. Den underretter Kommissionen og de lande, der er associeret gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne.

▼B

Når en af budgetmyndighedens parter har meddelt, at den agter at fremsætte en udtalelse, sender den bestyrelsen denne inden for en frist på seks uger regnet fra underretningen om projektet.

Artikel 30

Gennemførelse af og kontrol med budgettet

1. Den administrerende direktør gennemfører agenturets budget.

2. Agenturets regnskabsfører sender senest den 1. marts efter det afsluttede regnskabsår det foreløbige regnskab ledsaget af en beretning om budgetforvaltningen og den økonomiske forvaltning i regnskabsåret til Kommissionens regnskabsfører. Kommissionens regnskabsfører konsoliderer de foreløbige årsregnskaber for institutionerne og de decentraliserede organer i overensstemmelse med artikel 128 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ([1]) (i det følgende benævnt »den almindelige finansforordning«).

3. Kommissionens regnskabsfører sender senest den 31. marts efter det afsluttede regnskabsår agenturets foreløbige regnskab til Revisionsretten ledsaget af en beretning om budgetforvaltningen og den økonomiske forvaltning i regnskabsåret. Beretningen om budgetforvaltningen og den økonomiske forvaltning i regnskabsåret fremsendes ligeledes til Europa-Parlamentet og Rådet.

4. Efter modtagelse af Revisionsrettens bemærkninger om agenturets foreløbige årsregnskab opstiller den administrerende direktør i medfør af bestemmelserne i artikel 129 i finansforordningen på eget ansvar agenturets endelige årsregnskab og sender det til bestyrelsen med henblik på udtalelse.

5. Bestyrelsen afgiver udtalelse om agenturets endelige årsregnskab.

6. Den administrerende direktør sender senest den 1. juli det følgende år det endelige årsregnskab ledsaget af bestyrelsens udtalelse til Kommissionen, Revisionsretten, Europa-Parlamentet og Rådet samt de lande, der er associeret gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne.

7. Det endelige årsregnskab offentliggøres.

8. Den administrerende direktør sender senest den 30. september et svar på Revisionsrettens bemærkninger. Han sender ligeledes dette svar til bestyrelsen.

([1]) EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

▼B

9. Efter henstilling fra Rådet meddeler Europa-Parlamentet inden den 30. april i år n+2 agenturets administrerende direktør decharge for gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret n.

Artikel 31

Bekæmpelse af svig

1. Bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1073/1999 finder ubegrænset anvendelse i forbindelse med bekæmpelsen af svig, korruption og andre retsstridige handlinger.

2. Agenturet tiltræder den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 og indfører straks passende bestemmelser, som finder anvendelse på hele agenturets personale.

3. I finansieringsafgørelserne samt enhver aftale eller ethvert instrument til gennemførelse heraf fastsættes det udtrykkeligt, at Revisionsretten og OLAF om nødvendigt kan foretage kontrol på stedet hos modtagerne af midler fra agenturet og de organer, der fordeler dem.

Artikel 32

Finansielle bestemmelser

De finansielle bestemmelser for agenturet vedtages af bestyrelsen efter høring af Kommissionen. De må ikke afvige fra Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002 ([1]) om rammefinansforordning for de organer, der er omhandlet i artikel 185 i den almindelige finansforordning, medmindre dette er strengt nødvendigt for agenturets drift og efter Kommissionens forudgående samtykke.

KAPITEL V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 33

Evaluering

1. Inden tre år efter at agenturet har indledt sin virksomhed og derefter hvert femte år, lader bestyrelsen foretage en uafhængig ekstern evaluering af denne forordnings gennemførelse.

2. I evalueringen skal det undersøges, hvor effektivt agenturet varetager sit hverv. Agenturets betydning og arbejdsgang skal ligeledes vurderes. I evalueringen tages der hensyn til de berørte aktørers synspunkter både på europæisk og nationalt plan.

▼M2

2a. Den første evaluering efter ikrafttræden af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1168/2011 af 25. oktober 2011 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 om oprettelse af et europæisk agentur for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser ([2]) skal også analysere behovet for

([1]) EFT L 357 af 31.12.2002, s. 72.
([2]) EUT L 304 af 22.11.2011, s. 1

▼M2

yderligere øget samordning af forvaltningen af medlemsstaternes ydre grænser, herunder hvorvidt det er muligt at oprette et europæisk system af grænsevagter.

2b. Evalueringen skal omfatte en særlig analyse af, hvordan chartret om grundlæggende rettigheder blev overholdt ved anvendelsen af denne forordning.

▼B

3. Resultaterne af evalueringen fremsendes til bestyrelsen, som udfærdiger henstillinger om eventuelle ændringer af forordningen, agenturet og dets arbejdsgange og forelægger dem for Kommissionen, som dernæst fremsender dem til Rådet sammen med sin egen holdning og relevante forslag. Om nødvendigt indgår der heri en handlingsplan med en tidsplan. Såvel evalueringsresultaterne som henstillingerne offentliggøres.

Artikel 34

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Agenturet indleder sin virksomhed den 1. maj 2005.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.